

Miri Segal: Falling Awake

October 07 – November 05, 2022

Dvir Gallery, Tel Aviv / Brussels / Paris is pleased to present “Miri Segal: Falling Awake.” The exhibition, Segal’s fifth solo with the Gallery, deals with the withdrawal of the human and its replacement by the algorithmic, in an age characterized by, according to the artist, “the transition from enlightenment to pleasantness.” The exhibition includes four works.

Interpretation (2022) consists of 29 photographs and an inscription on the wall. The starting point of this piece is T.S. Eliot’s poem, *The Waste Land* (1922) one of the most influential and discussed poetic works of the 20th century, which was written exactly one hundred years ago. Written in the wake of World War II, it deals with the ruin and collapse of humanity and the life that emerges from death. The first part of the poem, called “The Burial of the Dead” consists of 29 verses. The artist took each verse separately and fed it into an AI program called Disco Diffusion. Prior to that, Segal studied its parameters and adjusted them to serve her work. Following that, several images were generated as a response to each verse; only one was chosen for a total of 29.

Finding Buddha (2022) is an interactive video installation that begins with a still of the gallery floor shown on a TV screen displayed on the ground level. The artist asked AI software to interpret the gallery floor as different landscapes such as a lake at sunset or an icy mountain. The viewer is invited to sit on a meditation cushion placed on the floor, in front of the TV screen. Initially, the image is blending into the actual gallery floor; however, upon concentration, the image will slowly change, taking the viewer on a journey into the aforementioned landscapes. If the viewer loses concentration and moves, the work ‘reacts’ by bringing the image back to the first still image of the gallery floor. The viewer, who is able to stay still and concentrate, will go through the entire journey and will also be seen as a phantom Buddha while other viewers pass behind. Paying homage to Nam June Paik’s *TV Buddha* (1974), *Finding Buddha* is accompanied by a soundtrack written by Segal employing various techniques, including AIVA software – an AI music composing software.

Pussy Mirror (2022) is an interactive video animation programmed by Segal with Antoon Groenewoud and featuring images of cats on a black screen. A camera displayed at eye level captures the presence of the viewer, mirroring it with the appearance of a cat. Therefore, viewers are reflected in the work as cats, which approach the screen and run away according to the movement of their ‘creator’. In order to respond to the viewers’ changes of position in the physical space of the gallery, the cats need to find a movement that would bring them to a parallel position on the screen; furthermore, the cats are programmed to constantly attempt to create eye contact with the viewers. These two requirements – body alignment, and eye contact – charge them with a sense of awkwardness, a subtle response to the massive presence of images and videos featuring cats on the Internet (memes, pictures, etc..)

Let Me Go (2022) is a video projection that runs every three minutes and which protagonists are the gallery personnel. Using animation and AI puppeteering, Segal created a situation in which the heads of the gallery owners, directors and installers appear while they sing, in lip-synch, the most iconic verse of Queen’s *Bohemian Rhapsody* (1975).

In the gallery’s back office, the interactive installation *Humx’j* ([+] made in 2021) – which takes place in the virtual version of the Artists House in Jerusalem and is the prequel of this exhibition – can be experienced on demand.

מירי סגל: כשהתעוררתי, המשכתי לישון
7 לאוקטובר – 5 לנובמבר

גלריה דביר תל אביב \ בריסל \ פריז, שמחה להציג את תערוכתה של מירי סגל "כשהתעוררתי, המשכתי לישון".
זו תערוכת היחיד החמישית של סגל בגלריה. התערוכה של עוסקת בנסיגת האנושי והחלפתו באלגוריתמי, בעידן
בו הנאורות מפנה מקום לטובת הנעימות.

בתערוכה ארבע עבודות:

1. *Interpretation*: (עשרים ותשעה צילומים וכתובת על קיר)

ת.ו. אליוט כתב את השיר, *The Waste Land* (ארץ השממה), אחת היצירות השיריות
המדוברות והמשפיעות ביותר במאה העשרים, בדיוק לפני מאה שנה ב 1922. השיר שנכתב
בעקבות מלחמת העולם השנייה, עוסק בהרס ובחורבן של האנושי ובחיים שבוקעים מתוך המוות.
חלקו הראשון של השיר נקרא *The Burial of the Dead* (קבורת המתים) והוא מורכב מ 29
משפטים. מירי סגל הזינה כל משפט מהמשפטים הללו לתכנת AI בשם *Disco Diffusion* שסגל
חקרה וכיילה את הפרמטרים שלה. עבור כל משפט נוצרו מספר דימויים, מתוכם בחרה סגל דימוי
אחד.

2. *Finding Buddha*: (עבודת וידאו אינטראקטיבית)

עבודה זו מתחילה מצילום של רצפת הגלריה המוצג על טלוויזיה שעומדת על הרצפה, סגל
השתמשה בתכנת AI וביקשה ממנה לפרש את רצפת הגלריה כנופים שונים, אגם בשקיעה, הר
טרשים קרח ועוד. הצופה יושבת במרכז הגלריה על כרית מדיטיציה על הרצפה, ורואה בתחילה את
דימוי הרצפה המשתלב ברצפת הגלריה המקורית. אם הצופה מתרכזת הדימוי יוחלף לאיטו ויקח את
הצופה אל אותם נופים. אם הצופה מאבדת ריכוז, תזוזת הצופה נרשמת על המסך ועלולה להחזיר
את העבודה לתחילתה. הצופה הסטטית משתקפת גם היא בעבודה כמעין פנטום של בודהה כאשר
צופים אחרים עוברים מאחוריה. עבודה זו היא גם הומאז' לעבודה 'TV Buddha' של Nam June
Paik. את העבודה מלווה פס קול שנכתב באמצעות AIVA, תוכנה להלחנה באמצעות AI.

3. *Pussy mirror*: (עבודת וידאו אינטראקטיבית)

תכנות: מירי סגל ואנטון גרונווד (Antoon Groenwoud)
חתולים מהווים חלק מאבות הבניין של האינטרנט. בעבודה זו הצופים משתקפים בעבודה כחתולים.
מתקרבים לצופה כשהוא מתקרב אליהם, ומתרחקים כאשר הצופה מתרחק. החתולים נעים להם
בסרבול על מנת להתאים את עצמם אל מיקום הצופה, עליהם למצוא דרך להתמיר את תנועת הצופה
אל תנועתם החתולית והם מתוכנתים ליצור קשר עין עם הצופה. הם בודדים בתוך המסך שחור
מעוררי הערצה וחמידות.

4. *Let me go*: (וידאו, אחת לשלוש דקות)

בעבודה זו מירי סגל השתמשה בצילומי סטיילס של צוות גלריה דביר והנפשה אותם בטכניקת
הפעלת בובות באמצעות AI, לסרטון שיצרה שבו היא מבצעת חלק מתוך *Bohemian Rhapsody*
של קווין בסנכרון שפתיים. הם שרים את השורות ברפסודיה בוהמית בהן נאמר "let me go".

במשרד הגלריה ניתן לצפות על פי בקשה גם בעבודה *humא*, **מיצב וירטואלי אינטראקטיבי, (4 דקות)** עבודה
שמתרחשת בבית האמנים הוירטואלי והיא המבוא לעבודה הנוכחית